

УДК 330.34:330.59:711.4:7.05
DOI: 10.31732/2663-2209-2026-81-49-60

Дата надходження: 03.03.2026
Дата прийняття до друку: 24.03.2026
Дата публікації: 30.03.2026

Ця робота ліцензується відповідно до [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

ІНКЛЮЗИВНА УРБАНІСТИЧНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ТА КРЕАТИВНА ЕКОНОМІКА ЯК МЕХАНІЗМ ПОДОЛАННЯ МАЙНОВОЇ НЕРІВНОСТІ В УКРАЇНІ

Поліна Пузьрова¹, Тетяна Власюк²

¹Д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри економіки, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна, e-mail: puzyrova@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0839-8730>

²Канд. екон. наук, доцент, декан факультету економіки та управління, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна, e-mail: vlasjuk.tm@knuud.com.ua, ORCID: 0000-0001-9644-8608

INCLUSIVE URBAN TRANSFORMATION AND THE CREATIVE ECONOMY AS A MECHANISM FOR OVERCOMING PROPERTY INEQUALITY IN UKRAINE

Polina Puzyrova¹, Tetiana Vlasjuk²

¹Doctor of Science in Economics, Professor, Head of the Department of Economics, Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, Ukraine, e-mail: puzyrova@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0839-8730>

²PhD in Economic, Associate Professor, Dean of the Faculty of Economics and Management, Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, Ukraine, e-mail: vlasjuk.tm@knuud.com.ua, ORCID: 0000-0001-9644-8608

Анотація. У статті досліджено теоретичні та прикладні засади інклюзивної урбаністичної трансформації та розвитку креативної економіки як механізму подолання майнової нерівності в Україні. Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні та розробленні концептуальних засад інклюзивної урбаністичної трансформації в контексті розвитку креативної економіки як інструменту зниження майнової нерівності в Україні. В статті використано такі методи дослідження: методи системного та структурно-функціонального аналізу; метод узагальнення та наукової абстракції; економіко-статистичні методи; інституційний та міждисциплінарний підходи; інструменти штучного інтелекту. Доведено, що інклюзивна урбаністична трансформація створює передумови для розширення економічних можливостей населення, активізації підприємництва, підвищення зайнятості та зменшення майнової нерівності. Узагальнено наукові підходи до трактування взаємозв'язку між урбаністичним розвитком, креативними індустріями та соціально орієнтованими економічними механізмами. Запропоновано концептуальні підходи до інтеграції інклюзивної урбаністичної політики, розвитку креативних індустрій і соціально орієнтованих економічних механізмів, спрямованих на забезпечення збалансованого та сталого розвитку міських територій. Сформовано інклюзивну модель міського розвитку, яка поєднує інноваційний потенціал креативної економіки, соціальну орієнтацію економічних механізмів та принципи сталого урбаністичного розвитку. Побудовано модель взаємодії урбанізації, цифровізації та майнової нерівності, що дозволяє виявити ключові канали впливу сучасних трансформаційних процесів на соціально-економічну структуру міського середовища. Систематизовано інструменти подолання майнової нерівності в урбанізованій цифровій економіці та розкрито роль креативної економіки у формуванні нових економічних можливостей для населення. Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленим аналізом механізмів інтеграції креативної економіки у стратегії міського розвитку, розробленням методичних підходів до оцінювання впливу креативних індустрій на зниження майнової нерівності.

Ключові слова: інклюзивна міська економіка; урбанізація; цифрове суспільство та міграція; креативна економіка; українська креативна індустрія; майнова та соціальна нерівність; сталий розвиток та цифрова екосистема; соціально-економічні дисбаланси.

Формул: 0, **рис.:** 5, **табл.:** 1, **бібл.:** 19

Abstract. This article examines the theoretical and practical foundations of inclusive urban transformation and the development of the creative economy as a mechanism for overcoming wealth inequality in Ukraine. The purpose of the article is to provide a theoretical justification and develop the conceptual foundations of inclusive urban transformation in the context of the development of the creative economy as a tool for reducing wealth inequality in Ukraine. The article employs the following research methods: methods of systemic and structural-functional analysis; the method of generalization and scientific abstraction; economic and statistical methods; institutional and

interdisciplinary approaches; and artificial intelligence tools. It has been demonstrated that inclusive urban transformation creates the conditions for expanding economic opportunities for the population, stimulating entrepreneurship, increasing employment, and reducing wealth inequality. Scientific approaches to interpreting the relationship between urban development, creative industries, and socially oriented economic mechanisms are summarized. Conceptual approaches are proposed for integrating inclusive urban policy, the development of creative industries, and socially oriented economic mechanisms aimed at ensuring the balanced and sustainable development of urban areas. An inclusive model of urban development has been formulated, combining the innovative potential of the creative economy, the social orientation of economic mechanisms, and the principles of sustainable urban development. A model of the interaction between urbanization, digitalization, and wealth inequality has been constructed, allowing for the identification of key channels through which contemporary transformational processes influence the socio-economic structure of the urban environment. Tools for overcoming wealth inequality in an urbanized digital economy have been systematized, and the role of the creative economy in shaping new economic opportunities for the population has been revealed. Prospects for further research involve an in-depth analysis of mechanisms for integrating the creative economy into urban development strategies, as well as the development of methodological approaches to assessing the impact of creative industries on reducing wealth inequality.

Keywords: *inclusive urban economy; urbanization; the digital society and migration; the creative economy; the Ukrainian creative industry; economic and social inequality; sustainable development and the digital ecosystem; socioeconomic imbalances.*

Formulas: 0, **fig.:** 5, **tabl.:** 1, **bibl.:** 19

Постановка проблеми. У сучасних умовах соціально-економічної трансформації України проблема майнової нерівності набуває особливої актуальності. Поглиблення диференціації доходів, нерівний доступ населення до житла, міської інфраструктури, освітніх та культурних ресурсів формують значні диспропорції у рівні життя населення, що негативно впливає на соціальну стабільність, економічну мобільність громадян та довгострокову стійкість розвитку держави. В умовах воєнних викликів, масштабних внутрішніх переміщень населення, руйнування житлової та міської інфраструктури проблема майнової нерівності в Україні не лише загострюється, але й набуває нових структурних проявів у просторовому та урбаністичному вимірах. Урбанізаційні процеси відіграють ключову роль у формуванні соціально-економічних можливостей населення, оскільки саме міста виступають центрами економічної активності, інновацій, зайнятості та розвитку людського капіталу. Водночас традиційні моделі урбаністичного розвитку нерідко призводять до посилення соціальної сегрегації, формування нерівномірного доступу до міських ресурсів, появи депресивних районів та концентрації майнових диспропорцій. У таких умовах особливого значення набуває концепція інклюзивної урбаністичної трансформації, що передбачає формування

доступного, соціально орієнтованого та економічно збалансованого міського середовища. Паралельно з урбанізаційними змінами у світовій економіці активно розвивається креативна економіка, яка базується на використанні інтелектуального капіталу, інновацій, культурних та творчих індустрій. Креативні індустрії формують нові можливості зайнятості, сприяють розвитку малого та середнього бізнесу, стимулюють формування нових економічних кластерів у містах та виступають важливим драйвером соціально-економічної інклюзії. У багатьох країнах світу інтеграція урбаністичної політики з розвитком креативних індустрій використовується як інструмент зменшення соціально-економічної нерівності, ревіталізації міських просторів та формування більш рівних можливостей для різних соціальних груп. Водночас в Україні питання інтеграції інклюзивної урбаністичної трансформації та розвитку креативної економіки як механізму подолання майнової нерівності залишається недостатньо дослідженим. Наявні наукові підходи здебільшого розглядають урбанізаційні процеси, соціальну нерівність або креативні індустрії окремо, без комплексного аналізу їх взаємодії та потенціалу формування нових інклюзивних економічних моделей розвитку міст. Таким чином, виникає наукова проблема, що полягає у необхідності теоретичного обґрунтування та розроблення концептуальних підходів до

інтеграції інклюзивної урбаністичної трансформації та креативної економіки як інструменту зменшення майнової нерівності, формування більш рівного доступу населення до економічних ресурсів та створення нових можливостей соціально-економічної мобільності в умовах відновлення та сталого розвитку України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У працях українських дослідників сформовано важливе підґрунтя для осмислення інклюзивної урбаністичної трансформації як механізму подолання майнової нерівності. Зокрема, група вчених (Денисенко, 2023; Гнатюк, 2017; Мельник, та ін., 2017) досліджують просторові трансформації урбанізованих територій, акцентуючи на нерівномірності розвитку міського середовища, територіальних диспропорціях і соціально-просторовій сегрегації. Павлова (2019); Сергієнко та Новосьолов (2020) розкривають культурний та візуальний вимір урбанізації, що є важливим для розуміння ролі креативної економіки у формуванні нових інклюзивних міських практик; обґрунтовують необхідність трансформації системи публічного управління в умовах урбанізаційних змін, що дозволяє розглядати інклюзивне міське управління як інституційний інструмент зниження соціально-економічної та майнової нерівності.

Інша група вчених (Неделько, 2024; Гусева та Немець, 2025; Сергієнко, 2023) наголошують, що у контексті урбаністичного розвитку, креативні індустрії здатні формувати інклюзивні економічні простори, які забезпечують ширші можливості зайнятості, підтримку малого бізнесу та інтеграцію різних соціальних груп у економічну діяльність, що створює передумови для зменшення нерівності доходів і розширення економічної участі населення у міському середовищі. У дослідженнях Міщенка (2023); Польової та ін. (2024); Проскуріної та Пархоменка (2021) наголошується на тому, що розвиток креативних індустрій сприяє формуванню нових центрів

економічної активності у містах, що може сприяти зменшенню регіональних диспропорцій і майнової нерівності. Автори також підкреслюють, що державне стимулювання креативного сектору може сприяти інклюзивному урбаністичному розвитку, що створить умови для розширення економічних можливостей населення та зменшення майнової нерівності.

Проблема майнової та економічної нерівності досліджується у працях таких вчених, як Завгородня (2024); Губеладзе (2021); Кім та Ільїн (2022); Фтомова (2019); Смирнова (2024), які обґрунтовують значення відновлення житлового фонду та оцінювання ризиків нерівності для зміцнення соціально-економічної стійкості. Автори акцентують увагу на психологічних проявах майнової нерівності через стигматизацію і булінг, аналізують глобальні тенденції надмірної економічної нерівності, розкривають вплив корупції та тіньової економіки на бідність і соціальну нерівність, та досліджують макроекономічну нерівномірність економічного зростання. Водночас у наведених працях недостатньо розкрито потенціал інклюзивної урбаністичної трансформації та креативної економіки як комплексного механізму подолання майнової нерівності в Україні, що й зумовлює актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні та розробленні концептуальних засад інклюзивної урбаністичної трансформації в контексті розвитку креативної економіки як інструменту зниження майнової нерівності в Україні.

Методична основа статті базується на використанні комплексу загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, що забезпечують системне вивчення процесів інклюзивної урбаністичної трансформації та розвитку креативної економіки в контексті подолання майнової нерівності. Зокрема, застосовано методи системного та структурно-функціонального аналізу – для

дослідження взаємозв'язків між урбаністичним розвитком, креативними індустріями та соціально-економічною інклюзією; метод узагальнення та наукової абстракції – для формування теоретичних підходів до трактування інклюзивної урбаністичної трансформації; економіко-статистичні методи – для оцінювання тенденцій майнової нерівності та розвитку креативної економіки; інституційний та міждисциплінарний підходи – для обґрунтування ролі міської політики, соціальних інститутів та креативних практик у формуванні інклюзивного економічного простору; методи штучного інтелекту – для систематизації чинників інклюзивної моделі міського розвитку, що поєднує інноваційний потенціал креативної економіки, соціальну орієнтацію економічних механізмів та принципи сталого урбаністичного розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний етап розвитку економіки характеризується поглибленням соціально-економічних диспропорцій, трансформацією урбаністичних просторів та посиленням ролі креативної економіки як одного з ключових драйверів інноваційного розвитку територій. Урбанізаційні процеси формують нову конфігурацію економічної активності, соціальних взаємодій та просторової організації суспільства (Батиченко, 2016; Гнатюк, 2017; Денисенко, 2023; Мельник та ін., 2017; Павлова, 2019). У цьому контексті міста дедалі більше виступають не лише центрами концентрації людського капіталу, інновацій та підприємницької активності, а й осередками формування нових моделей соціально-економічної інклюзії. Водночас глобальні економічні трансформації супроводжуються зростанням майнової нерівності, яка набуває дедалі більшої просторової та соціальної диференціації (Губеладзе, 2021; Завгородня, 2024; Кім та Ільїн, 2022; Смирнова, 2024; Фтомова, 2019). Нерівний доступ до економічних ресурсів, інфраструктури, якісних робочих місць, освіти та культурного середовища формує значні бар'єри для сталого та інклюзивного розвитку суспільства. Для

України проблема майнової нерівності є особливо актуальною в умовах структурних економічних трансформацій, цифровізації економіки, воєнних викликів та процесів післявоєнного відновлення. У таких умовах пошук нових інструментів подолання соціально-економічних диспропорцій набуває стратегічного значення для формування стійкої та конкурентоспроможної економіки.

Одним із перспективних напрямів розв'язання цієї проблеми є розвиток інклюзивної урбаністичної трансформації, що передбачає формування міського середовища, орієнтованого на забезпечення рівного доступу різних соціальних груп до економічних можливостей, соціальної інфраструктури, культурних ресурсів та інноваційних форм зайнятості. Важливу роль у цьому процесі відіграє креативна економіка, яка охоплює широкий спектр діяльності – від культурних і творчих індустрій до інноваційних цифрових секторів, що створює нові можливості для економічної активності, самореалізації та формування людського капіталу (Гусева та Немець, 2025; Міщенко, 2023; Неделько, 2024; Польова та ін., 2024; Проскуріна та Пархоменко, 2021; Сергієнко, 2023). Креативні індустрії виступають важливим каталізатором урбаністичних трансформацій, сприяючи ревіталізації міських просторів, розвитку локальних економічних екосистем, формуванню нових моделей зайнятості та залученню соціально вразливих груп населення до економічної діяльності. Завдяки високому рівню інноваційності, гнучкості та інтеграції з цифровими технологіями креативна економіка здатна виступати ефективним інструментом підвищення соціально-економічної інклюзії та зменшення нерівності. Наукове осмислення взаємозв'язку між урбаністичною трансформацією, розвитком креативної економіки та подоланням майнової нерівності потребує формування концептуальних підходів до інтеграції інклюзивної урбаністичної політики, розвитку креативних індустрій та соціально

орієнтованих економічних механізмів, здатних забезпечити збалансований і сталий розвиток міських територій.

Формування концептуальних підходів до інтеграції інклюзивної урбаністичної політики, розвитку креативних індустрій та соціально орієнтованих економічних механізмів відбувається у межах комплексної трансформації сучасної міської економіки, яка характеризується зростанням ролі людського капіталу, інновацій та соціальної інклюзії. В основі цього процесу лежить поєднання економічних, соціальних та просторових чинників розвитку міст. Першим етапом формування таких підходів є аналіз соціально-економічних диспропорцій міського розвитку, зокрема рівня майнової нерівності, доступності житла, інфраструктури та можливостей працевлаштування. Другий етап пов'язаний із формуванням інклюзивної урбаністичної політики, яка спрямована на створення доступного, безпечного та комфортного міського середовища. Третім етапом є інтеграція креативної економіки у міський розвиток, що передбачає підтримку творчих індустрій, розвиток

культурних та інноваційних кластерів, створення умов для креативного підприємництва. Наступним етапом виступає запровадження соціально орієнтованих економічних механізмів, які забезпечують рівний доступ населення до економічних можливостей. Завершальним етапом є інтеграція зазначених підходів у єдину систему управління міським розвитком, що передбачає взаємодію органів місцевого самоврядування, бізнесу, креативних спільнот та громадянського суспільства. Така інтеграція дозволяє сформувати комплексну модель розвитку міських територій, орієнтовану на соціальну справедливість, економічну ефективність та довгострокову стійкість. У результаті реалізації зазначених підходів формується інклюзивна модель міського розвитку, яка поєднує інноваційний потенціал креативної економіки, соціальну орієнтацію економічних механізмів та принципи сталого урбаністичного розвитку, що створює передумови для зниження майнової нерівності та підвищення якості життя населення (рис. 1).

Рис. 1. Інклюзивна модель міського розвитку

Джерело: запропоновано автором на основі Батиченко (2016); Гнатюк (2017); Губеладзе (2021); Гусєва та Немець (2025); Денисенко (2023); Завгородня (2024); Кім та Ільїн (2022)

В табл. 1 наведено узагальнення концептуальних підходів до інтеграції інклюзивної урбаністичної політики, розвитку креативних індустрій та соціально

орієнтованих економічних механізмів, які спрямовані на забезпечення збалансованого та сталого розвитку міських територій.

Таблиця 1

Концептуальні підходи до інтеграції інклюзивної урбаністичної політики, розвитку креативних індустрій та соціально орієнтованих економічних механізмів

Концептуальний підхід	Сутність підходу	Очікуваний ефект для розвитку міських територій
Інклюзивно-урбаністичний підхід	Передбачає формування доступного міського середовища для всіх соціальних груп населення, включаючи людей з інвалідністю, малозабезпечені верстви населення та внутрішньо переміщених осіб.	Підвищення соціальної інтеграції населення; зменшення просторової та майнової сегрегації.
Креативно-економічний підхід	Ґрунтується на розвитку творчих індустрій як драйвера економічного зростання міста.	Створення нових робочих місць; диверсифікація економіки міст; розвиток інноваційної екосистеми.
Інклюзивно-економічний підхід	Спрямований на забезпечення рівного доступу населення до економічних ресурсів, зайнятості та підприємницької діяльності.	Підвищення економічної мобільності населення; зниження майнової нерівності.
Соціально орієнтований урбаністичний підхід	Передбачає орієнтацію міської політики на підвищення якості життя населення.	Покращення соціальної згуртованості та добробуту населення.
Підхід сталого міського розвитку	Інтегрує економічні, соціальні та екологічні аспекти розвитку міських територій.	Довгострокова стійкість розвитку міських територій.
Кластерно-мережевий підхід	Передбачає формування мереж взаємодії між бізнесом, владою, креативними спільнотами та громадськістю.	Посилення інноваційного потенціалу міста; розвиток локальної економіки.
Територіально-просторовий підхід	Спрямований на гармонійний розвиток міських територій і запобігання просторовій нерівності.	Збалансований просторовий розвиток міст.
Цифрово-урбаністичний підхід	Передбачає використання цифрових технологій у розвитку міської інфраструктури та економіки.	Підвищення ефективності управління міським розвитком.

Джерело: запропоновано автором

Емпіричні дослідження урбанізаційних процесів та майнової нерівності в Україні свідчать, що частка міського населення країни зростала поступово протягом десятиліть: у 1992 р. \approx 67%, у 2002 р. \approx 67,5%, у 2020 р. \approx 69,5%, у 2025 р. \approx 70%, що узгоджується з висновками Світового банку про те, що

країна «продовжує урбанізуватися» навіть за умов абсолютного скорочення населення (міське населення зменшувалося повільніше, ніж сільське, що механічно підвищувало рівень урбанізації). Індекс Джині для доходів (на основі даних World Bank/WDI) [19] демонструє істотні коливання (рис. 2).

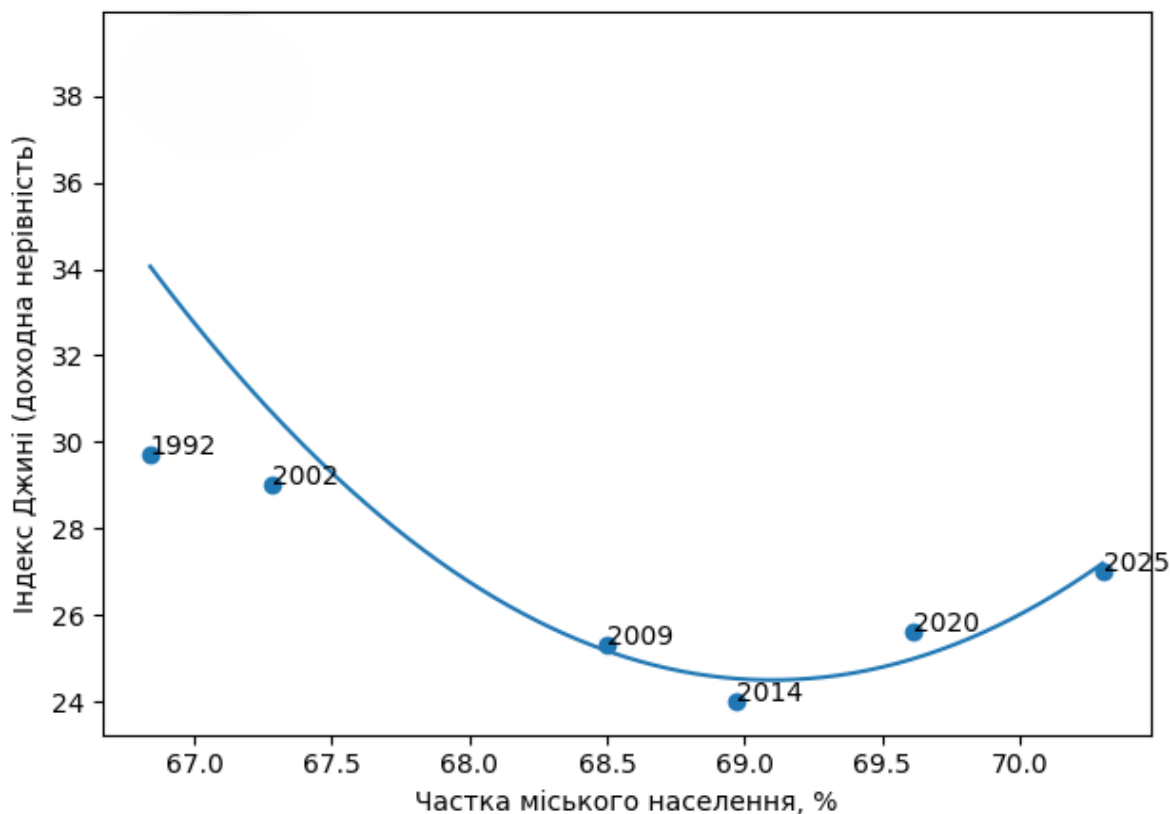

Рис. 2. Урбанізація та нерівність доходів в Україні

Джерело: побудовано автором на основі Table Data

З рис. 2 видно, що на ранніх етапах трансформаційної урбанізаційні процеси супроводжувалися зростанням доходної нерівності, що пояснюється структурними зрушеннями, приватизаційними процесами та диференціацією доходів між секторами економіки. У подальшому, зі збільшенням частки міського населення та розвитком інституцій ринку праці, спостерігається тенденція до зниження нерівності, хоча у сучасний період (2020-2025 рр.) відзначається її часткове зростання під впливом економічної турбулентності та воєнних чинників. У 2025 р. частка міського населення України продовжує зростати та перевищує 70%, що відповідає

довгостроковому тренду урбанізації. Водночас індекс Джині демонструє певне підвищення, що пов'язано з воєнними шоками, структурними змінами на ринку праці, переміщенням населення та диференціацією регіональних економік.

З метою концептуалізації та системного пояснення взаємозв'язків між процесами урбаністичного розвитку, цифрової трансформації економіки та формуванням майнової нерівності, а також визначення механізмів впливу цих чинників на соціально-економічну структуру сучасних міст пропонуємо модель взаємодії урбанізації, цифровізації та майнової нерівності (рис. 3).

Рис. 3. Інтегрована модель взаємодії урбанізації, цифровізації та майнової нерівності

Джерело: запропоновано автором

Дана модель спрямована на виявлення ключових каналів, через які урбанізація та цифровізація можуть як посилювати соціально-економічні диспропорції, так і створювати нові можливості для підвищення рівня інклюзивності міського розвитку. Використання моделі дозволяє комплексно проаналізувати трансформаційні процеси у міському середовищі та сформулювати науково обґрунтовані підходи до зниження майнової нерівності в умовах розвитку

креативної економіки. Запропонована модель сприяє обґрунтуванню стратегій ревіталізації міських територій, розвитку креативних кластерів і цифрових платформ зайнятості, що в сукупності дозволяє зменшити соціально-економічну поляризацію та підвищити рівень соціальної інклюзії у міському середовищі. На рис. 4. Наведено основні інструменти подолання майнової нерівності в урбанізованій цифровій економіці.

Рис. 4. Інструменти подолання майнової нерівності в урбанізованій цифровій економіці

Джерело: запропоновано автором

Креативна економіка також виступає важливим інструментом зниження майнової нерівності, оскільки ґрунтується на використанні інтелектуального капіталу, творчих здібностей та інноваційних ідей як ключових ресурсів економічного розвитку. На відміну від традиційних галузей, вона характеризується відносно низькими бар'єрами входу до підприємницької діяльності, що створює ширші можливості для самореалізації різних соціальних груп населення. Розвиток креативних індустрій (дизайн, медіа, цифровий контент, культура, ІТ, архітектура, реклама тощо)

сприяє створенню нових робочих місць, формуванню інноваційного підприємництва та підвищенню економічної мобільності населення. Водночас креативна економіка відіграє важливу роль у трансформації міських територій через розвиток креативних кластерів, культурних просторів та інноваційних екосистем, що стимулюють локальну економічну активність. Такий підхід сприяє ревіталізації міського середовища, залученню інвестицій та формуванню нових економічних можливостей для громад.

Рис. 5. Креативна економіка як механізм подолання майнової нерівності

Джерело: запропоновано автором

У результаті інтеграції креативних індустрій у систему міського розвитку створюються передумови для більш справедливого розподілу економічних ресурсів, підвищення рівня зайнятості населення та зменшення майнової нерівності.

Висновки. У статті обґрунтовано роль інклюзивної урбаністичної трансформації та розвитку креативної економіки як важливих інструментів подолання майнової нерівності в Україні. Доведено, що сучасні урбанізаційні процеси потребують переходу до нової моделі розвитку міських територій, орієнтованої на принципи соціальної інклюзії, економічної доступності та сталого розвитку. Встановлено, що інтеграція інклюзивної урбаністичної політики з розвитком креативних індустрій сприяє формуванню нових економічних

можливостей для населення, активізації підприємницької діяльності, створенню робочих місць та ревіталізації міських просторів. У результаті дослідження визначено концептуальні підходи до інтеграції інклюзивної урбаністичної політики, розвитку креативних індустрій та соціально орієнтованих економічних механізмів, спрямованих на забезпечення збалансованого розвитку міських територій. Запропоновано інклюзивну модель міського розвитку, яка поєднує інноваційний потенціал креативної економіки, соціальну орієнтацію економічних механізмів та принципи сталого урбаністичного розвитку. Реалізація такої моделі створює передумови для зниження майнової нерівності, підвищення економічної мобільності населення та покращення якості життя у містах. Особливу роль у цьому процесі відіграють розвиток

креативних кластерів, підтримка малого і середнього підприємництва, ревіталізація міських територій, а також формування інклюзивних економічних екосистем, що забезпечують взаємодію між органами влади, бізнесом, громадськістю та креативними спільнотами. Такий підхід дозволяє підвищити ефективність міської політики, стимулювати інноваційний розвиток міст та забезпечити більш справедливий доступ населення до економічних ресурсів і можливостей.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленим аналізом

механізмів інтеграції креативної економіки у стратегії міського розвитку, розробленням методичних підходів до оцінювання впливу креативних індустрій на зниження майнової нерівності, а також формуванням індикаторної системи моніторингу ефективності інклюзивної урбаністичної політики. Важливим напрямом майбутніх досліджень також є вивчення міжнародного досвіду розвитку креативних міст та можливостей його адаптації до умов післявоєнного відновлення та сталого розвитку України.

Література:

1. Батиченко, С. П. (2016). Просторові трансформації урбанізованих територій у приміській зоні столиці на прикладі м. Бориспіль. *Часопис картографії*, 16, 113-124. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ktvsh_2016_16_12.
2. Гнатюк, О. М. (2017). Просторові трансформації урбанізованих територій України периферійно-індустріального типу (на прикладі міст Запоріжжя і Жовті Води). *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*, 46, 68-74. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhG_2017_46_11.
3. Губеладзе, І. Г. (2021). Психологічні засоби запобігання та протидії стигматизації і булінгу через майнову нерівність в освітньому середовищі. *Габітус*, 24(2), 135-139. DOI: https://doi.org/10.32843/2663_5208.2021.24.2.24.
4. Гусева, Н., & Немець, О. (2025). Креативні індустрії та креативна економіка: теоретико-практичні аспекти взаємозв'язків. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*, 59(2), 44-53. DOI: <https://doi.org/10.25128/2519-4577.25.2.5>.
5. Денисенко, О. (2023). Політика простору, соціалістичний урбанізм і трансформації: аналіз перетворень адміністративного центру Кривого Рогу. *Економічна та соціальна географія*, 89, 6-20. DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-7154/2023.89.6-20>.
6. Завгородня, С. (2024). Пріоритети відновлення житлового фонду в контексті поглиблення майнової нерівності в період збройної агресії РФ. *Соціально-економічні проблеми і держава*, 2, 21-34. DOI: https://doi.org/10.33108/sepd_2024.02.021.
7. Завгородня, С. П. (2024). Економічна нерівність в Україні: оцінювання ризиків в інтересах зміцнення стійкості. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*, 2, 36-42. DOI: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2024.2.6>.
8. Кім, Т. І., & Ільїн, Г. О. (2022). Тенденції поширення надмірної економічної нерівності в сучасному світі та перспективи її подолання. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*, 103, 24-32. DOI: <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2022-103-03>.
9. Мельник, Л. В., Кривець, О. О., & Батиченко, С. П. (2017). Просторові трансформації урбанізованих територій в містах приміської зони столиці. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*, 46, 121-128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhG_2017_46_19.
10. Міщенко, І. М. (2023). Економічний аналіз тенденцій та проблем розвитку креативних індустрій в світі і Україні. *Теорія і практика інтелектуальної власності*, 4-5, 101-112. DOI: <https://doi.org/10.33731/4-52023.289804>.
11. Неделько, Д. В. (2024). Економіка креативних індустрій як нова парадигма сучасності. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування*, 4, 202-211. DOI: <https://doi.org/10.31713/ve4202419>.
12. Павлова, О. Ю. (2019). Трансформація візуальних практик у контексті первинної урбанізації. *Українські культурологічні студії*, 2, 60-66. URL: DOI: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ukrks_2019_2_13.
13. Польова, Н. М., Шевчук, І. Я., & Шевчук, Я. Я. (2024). Вплив креативних індустрій на економічний розвиток. *Інвестиції: практика та досвід*, 4, 147-153. DOI: <https://doi.org/10.32702/23066814.2024.4.147>.
14. Проскуріна, М. О., & Пархоменко, І. І. (2021). Моделювання державної політики економічного розвитку культурних і креативних індустрій (ККІ). *Економічний простір*, 167, 38-44. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/167-7>.
15. Сергієнко, Е. О. (2023). Креативні індустрії і соціально-економічний розвиток: виклики та можливості для територіальних громад в Україні. *Публічне управління і адміністрування в Україні*, 34, 170-177. DOI: <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2023.34.33>.
16. Сергієнко, Л. В., & Новосолов, І. В. (2020). Напрями трансформації системи публічного управління в умовах урбанізаційних змін. *Економіка, управління та адміністрування*, 2, 107-

113. DOI: [https://doi.org/10.26642/jen-2020-2\(92\)-107-113](https://doi.org/10.26642/jen-2020-2(92)-107-113).

17.Смирнова, Н. В. (2024). Макроекономічний аспект нерівномірності економічного зростання. *Економічний простір*, 189, 41-44. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/189-7>.

18.Фтомова, О. С. (2019). Вплив корупції та тіньової економіки на рівень бідності та соціальної

нерівності в Україні та країнах Європейського Союзу. *Публічне адміністрування та національна безпека*, 3, 24-29. DOI: <https://doi.org/10.25313/2617-572X-2019-3-5151>.

19. [Table Data - GINI Index for Ukraine](https://fred.stlouisfed.org/data/SIPOVGINIUKR). URL: <https://fred.stlouisfed.org/data/SIPOVGINIUKR>.